

Det ærede Medlem Hr. Rode spillede paa de to sidste Aars finansielle Resultater under den radikale Regering og sammenlignede dem med de to Aar, der nu er gaaet, og for hvilke der er aflagt Regnskab af Ministeriet Neergaard. Der er for det første af disse Regnskaber dertil at sige, at det i Virkeligheden hviler paa det Budget og det Anlæg; der i det hele taget blev lavet under den radikale Regering; men rent bortset deraf vil jeg henlede Opmærksomheden paa, hvad det ærede Medlem Hr. Martin Hansen ogsaa har gjort, at det ærede Medlem Hr. Rode spillede paa et eller to Aar, ligesom det passede. Et Overskud af Statsindtægter paa 61 Mill. Kr. ud over Udgifterne fremdrages omhyggeligt, men det er kun det sidste af de to Aar, der har dette Overskud, medens man derimod omhyggeligt skjuler, saaledes at man skal regne det ud af andre Tal, at der Aaret i Forvejen netop paa nøjagtigt det samme Punkt var et Underskud paa 153,5 Mill. Kr. Dette bør selvfølgelig regnes med, thi det viser, at de to Aar under Ministeriet Neergaard selv set med radikale Øjne ikke tilsammen har kunnet præstere et saadant Underskud som det, der af den radikale Regering blev præsteret i et eneste Aar. Saa er der den store Kassebeholdning, der af og til henvises til. Jeg tror, det er blevet Mode at sætte den til 352 Mill. Kr. paa den Tid, da den radikale Regering fratraadte. Jeg har ikke kunnet kontrollere dette Tal, formodentlig fordi Opgørelsen deraf ligger midt i en Maaned. Ved Finansaarets Slutning den 31. Marts 1920 var Kassebeholdningen 312 Mill. Kr. I og for sig spiller det jo ingen Rolle, det kan godt være, det er rigtigt, men det kunde dog være rart at se noget nærmere paa — jeg skal ikke fordybe mig særlig i det nu —, hvad Kassebeholdningen, de mange Millioner, egentlig bestod af. Det er en kendt Sag, at f. Eks. Genforeningslaanet, som det kaldes, laa i Kassebeholdningen, og at derved Halvdelen eller i alt Fald stærkt op imod Halvdelen var baandlagt. Det er ogsaa bekendt, at Kassebeholdningen har været anbragt paa forskellig Maade. Jeg erindrer, at vi en Gang i et Udvalg, jeg var Medlem af i Sommeren 1919, da vi søgte Oplysninger om Kassebeholdningen, fik at vide, at der var anbragt 153 Millioner af den i Tørv og den Slags Ting — det var den Gang, man sagde, at en Del af Statens Kassebeholdning laa ude i Vildmosen. Det er dog noget, man ikke kan henvise den kommende Regering til. Een Ting til skal jeg fremhæve uden i øvrigt at opholde mig derved. Naar man vil bedømme Resultatet af det radikal-

socialdemokratiske Styre, maa man huske paa, at de 130 Mill. Kr. for de vestindiske Øer maa lægges til til Sammenligning, thi det er Penge, der i Virkeligheden er gaaet under den radikale Regering. Det gør man i Almindelighed ikke, hvorimod man tager dem med i Beregningen, naar man afleverer, men det lader sig ikke gøre, lige saa lidt som at lægge Ministeriet Neergaard til Last de 180 Millioner, der er udgivet til Sønderjylland.

Der er fra forskellige Sider stillet Krav om Simplificering af Statens Administration, særlig Centraladministrationen, og det er, i alt Fald fra en enkelt Side, fulgt af Kravet om en Kommission til at søge Besparelser gennemført i Centraladministrationen. Det er et gammelt Spørgsmaal, og jeg skal være den første til at indrømme, at der trænges i høj Grad til Simplificering. Jeg tænker særlig paa Administrationen i den røde Bygning, selv om det ogsaa kan gælde Sæmmentillet og Samarbejdet mellem denne og de forskellige mere lokale Centraler rundt omkring i Landet, men denne Administration, der er bygget op paa et Grundlag, som er 100 eller 150 Aar gammelt og maaske for visse Omraaders Vedkommende ældre, er, i sin Helhed i alt Fald, i Virkeligheden ikke undergaaet nogen større Forandring, siden Enevælden blev afløst af den konstitutionelle Forfatning. Samtidig med, at Samfundet udvikler sig, maa Administrationen udvikles, men bliver den ikke revideret en Gang imellem, bliver hele Udviklingen i det lange Løb uheldig. Efterhaanden som Samfundet, Omsætningen og Kravet til Administrationen er vokset, er Udvidelsen af Administrationen sket ved en Art Knopskydning. Naar et Kontor er blevet for stort, dannes der et nyt som en Afdeling deraf med en Del af dets Forretninger, det samme sker, maaske paa andre Tider, i to eller tre andre Ministerier, og disse nydannede Kontorer kan til sin Tid maaske igen skyde Knopper. Gennemgaar man de enkelte Ministerier, vil man finde, at Kontorerne har formeret sig ved Knopskydning, som jeg tillod mig at kalde det, og er der ikke Plads til det nye Kontor i den gamle Bygning, maa det anbringes i nyerhvervede Bygninger, hvor der er Plads i Nærheden, i Christiansgade f. Eks. Den Chef, der muligvis har sit Kontor lige ved Christiansborg, kan have nogle af sine undergivne siddende ude omkring i Byen, og det er selvfølgelig uheldigt. Det har man været klar over i mange Aar, jeg har selv været med til at rejse Spørgsmaalet for 10 Aar siden; man var begyndt at faa fat paa det